

Romani 11 - diagramare

¹ Întreb, dar: „A lepădat Dumnezeu pe poporul Său?”

Nicidecum!

Căci și eu sunt israelit, din sămânța lui Avraam,
din seminția lui Beniamin.

² Dumnezeu n-a lepădat pe poporul Său pe care l-a cunoscut mai dinainte.
Nu știți ce zice Scriptura, în locul unde vorbește despre Ilie?

Cum se plânge el lui Dumnezeu împotriva lui Israel, când zice:

³ „Doamne, pe prorocii Tăi i-au omorât,
altarele Tale le-au surpat;
am rămas eu singur, și caută să-mi ia viața?”

⁴ Dar ce-i răspunde Dumnezeu?
„Mi-am păstrat șapte mii de bărbați
care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal.”

⁵ Tot așa, și în vremea de față,
este o rămășiță datorită unei alegeri prin har.

⁶ Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin fapte;
altminteri, harul n-ar mai fi har.

Și dacă este prin fapte, nu mai este prin har;
altminteri, fapta n-ar mai fi faptă.

⁷ Deci ce urmează? Că Israel n-a căpătat ce căuta,
iar rămășița aleasă a căpătat;
pe când ceilalți au fost împietriți,
⁸ după cum este scris:
„Dumnezeu le-a dat un duh de adormire,
ochi ca să nu vadă,
și urechi ca să n-audă, până în ziua de astăzi.”

⁹ Și David zice:
„Masa lor să li se prefacă într-o cursă, într-un laț,
într-un prilej de cădere și într-o dreaptă răsplătire.

¹⁰ Să li se întunece ochii ca să nu vadă,
și spinarea să le-o ții mereu gârbovită.”

¹¹ Întreb, dar: „S-au poticnit ei ca să cadă?” Nicidecum!

Ci, prin alunecarea lor,
s-a făcut cu puțință mântuirea Neamurilor, ca să facă pe Israel gelos;

¹² dacă deci alunecarea lor a fost o bogăție pentru lume,
și paguba lor a fost o bogăție pentru Neamuri,
ce va fi plinătatea întoarcerii lor?

¹³ V-o spun vouă, Neamurilor:

¹⁴ „Întrucât sunt apostol al Neamurilor, îmi slăvesc slujba mea
și caut ca, dacă este cu puțință, să stârnesc gelozia celor din neamul
meu și să mântuiesc pe unii din ei.

¹⁵ Căci, dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii,
ce va fi primirea lor din nou, decât viață din morți?

¹⁶ Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte,
și plămădeala este sfântă;

și dacă rădăcina este sfântă,
și ramurile sunt sfinte.

¹⁷ Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate,
și dacă tu, care erai dintr-un măslin sălbatic,

ai fost altoit în locul lor
și ai fost făcut părtaș rădăcinii și grăsimii măslinului,
18 nu te făli față de ramuri.

Dacă te fălești, să știi că nu tu ții rădăcina,
ci rădăcina te ține pe tine.

19 Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu.”

20 Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinței lor,
și tu stai în picioare prin credință:
nu te îngâmfa, dar, ci teme-te!

21 Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești,
nu te va cruța nici pe tine.

22 Uită-te, dar, la bunătatea
și asprimea lui Dumnezeu:
asprime față de cei ce au căzut,
și bunătate față de tine,
dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta;
altminteri, vei fi tăiat și tu.

23 Și chiar ei, dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți;
căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși.

24 Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin care din fire era sălbatic,
ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun,
cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul

lor?

25 Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți,
nu vreau să nu știți taina aceasta:
o parte din Israel a căzut într-o împietrire
care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor.

26 Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris:

„Izbăvitorul va veni din Sion
și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov.

27 Acesta va fi legământul pe care-l voi face cu ei,
când le voi șterge păcatele.”

28 În ce privește Evanghelia, ei sunt vrăjmași, și aceasta spre binele vostru;
dar în ce privește alegerea, sunt iubiți, din pricina părinților lor.

29 Căci lui Dumnezeu nu-I pare rău de darurile
și de chemarea făcută.

30 După cum voi odinioară n-ați ascultat de Dumnezeu,
și după cum, prin neascultarea lor, ați căpătat îndurare acum,

31 tot așa, ei acum n-au ascultat,
pentru ca, prin îndurarea arătată vouă,
să capete și ei îndurare.

32 Fiindcă Dumnezeu a închis pe toți oamenii în neascultare,
ca să aibă îndurare de toți.

33 O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu!

Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui

și cât de neînțelese sunt căile Lui!

34 Și, în adevăr, „cine a cunoscut gândul Domnului?
Sau cine a fost sfetnicul Lui?

35 Cine l-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?”

36 Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile.

A Lui să fie slava în veci! Amin.